

HET MUZIEKCONSERVATORIUM TEN TIJDE VAN LEON RINSKOPF.

ENKELE HISTORISCHE GEGEVENS

Toen RINSKOPF te Oostende benoemd werd, bevond het conservatorium zich nog steeds in het oude gebouw, Sint-Franciscusstraat 14.

Het lerarenkorps was anno 1891 als volgt samengesteld (1) :

H. VAN ACKER	Langestraat 87, notenleer, cello en contrabas
E. PIERKOT	Warschaustraat 12, notenleer en koperblazers
E. LIMBOR	Van Iseghemlaan 49, notenleer en viool
E. MACKEN	Rogierlaan 53, notenleer en viool
A. VLAEMINCK	Zuidlaan 53, notenleer en houtblazers

Repetitors : Alice UNRUH, Ad. Buylstraat 28 en Jeanne DESCHEPPER (lagere pianoklas).

Het recentst in dienst was A. VLAEMINCK, een Gentenaar, die pas tijdens de Gemeenteraad van 3 februari 1891 was aangesteld.

Alice UNRUH diende in oktober 1892 haar ontslag in (2). In 1893 kwamen er 3 pianoleraressen bij, dit om aan de grote toeloop van leerlingen te kunnen beantwoorden : het waren de juffrouwen Th. FREMOUT, A. CARDINAEL en MOULRON.

De diverse leraars gaven door de week ook nog zanglessen in de diverse stadsscholen, dirigeerden een harmonie of fanfare en speelden in diverse ensembles, ca. het Kursaal-orkest. Zo kwamen ze min of meer aan een volledige betrekking. Van cumul was nog geen sprake...

De geschetste toestand bleef ongewijzigd tot in 1895. Op 8 mei 1895 overleed A. VLAEMINCK en op 9 mei 1895 overleed E. LIMBOR.

Ten gevolge van het overlijden van VLAEMINCK stelde de bestuurscommissie van de muziekschool, bestaande uit Aug. LIEBAERT, René VAN LOO, Arthur KOCKENPOO, Léon RINSKOPF en secretaris VAN BREDAEL de gemeenteraad voor de klas "houtblazers" in twee te splitsen. Eén klas hobo, fagot & saxofoon; een tweede klas voor fluit en klarinet.

Na examen, op 17 oktober 1895 werden E. DE TAEYE, M. MATTHYS en D. VAN DER AA benoemd (Gemeenteraad van 29 oktober).

D. VAN DER AA	viool
E. DE TAEYE	hobo, fagot en saxofoon
M. MATTHYS	fluit en klarinet

X X X

In september 1897 kwamen Ingenieur Auguste VERRAERT's plannen voor het nieuwe conservatoriumgebouw aan de Romestraat klaar (3). Ze werden uitvoerig besproken in "Le Carillon" van 12 september 1897. De opbouw van het gebouw gebeurde kort nadien en kon rond 1900 in gebruik genomen worden. Het is het conservatoriumgebouw dat nog steeds in gebruik is.

Weliswaar werd er nadien wel wat aan het gebouw "gesleuteld" en is de grote concertzaal helaas totaal verkommerd en afgesloten voor het publiek.

X X X

Uit het administratief jaarverslag van de Stad Oostende voor 1912, haalden we nog volgende uitbreidingen en wijzigingen aan het lerarenbestand van de muziekacademie, zodat we alles samen een mooi beeld krijgen van de toestand, kort voor de oorlog :

J. KEURVELS	notenleer, piano, vocaal ensemble benoemd 17.11.1896
E. DEVLIEGER	cello en contrabas benoemd 28.11.1909 DEVLIEGER krijgt later nog een aparte bijdrage
C. DUBUISSON	notenleer, klarinet en saxofoon benoemd op 18.10.1910
B. BEENCKENS	pianorepetitor
J. PIEPKOT	idem
M. DUBOIS	idem

Harmonie en piano werd door RINSKOPF zelf gedoceerd.
Het feit dat RINSKOPF wél en LAPON niét het pianospel machtig was, had trouwens in 1891 voor een groot deel de benoemingsweegschaal in het voordeel van de eerste doen overhellen!

Vooraf de fijnbesnaarde Oostendse juffrouwen brachten het onder de hoede van RINSKOPF tot een "Prix d'Excellence" :

- Jeanne FREMAUT (maart 1906)
- Jeanne MOULAERT (maart 1906)
in de jury zaten naast RINSKOPF verder nog Mevrouw PIETERS, Karel MESTDAGH, Arthur DEGREEF en T. YSAYE.
- Rosa PAVOT (april 1909)
met in de jury naast RINSKOPF, Mevrouw PIETERS en MESTDAGH, deze keer Ed. POTJES en J. VAN ROY.

X X X

VAN LEO-NAPOLEON VAN RENTERGHEM TOT LEON RINSKOPF

Enig speurwerk in de archieven van de Gentse Burgerstand, brachten volgende familiekundige gegevens nopens Léon RINSKOPF aan het licht :

Hij wordt op 19 november 1862 als Leo-Napoleon VAN RENTERGHEM geboren te Gent. Hij is het onecht kind van Joanna VAN RENTERGHEM, fabriekwerkster (°Gent, 15.03.1839 -), toen wonende in de Hospitaalstraat.
Dochter van Petrus VAN RENTERGHEM en Maria-Francisca POELMAN.

Pas op 8 december 1881 huwt ze te Gent met de vader van haar kind : Leo-Carolus RINSKOPF, geboren te Gent op 18.12.1839, bediende, wonende in de Spiegelstraat.

Zoon van Napoleon RINSKOPF, fabrikant, en Florentina SOUWEINE (?).
Bij het huwelijk werd Leo-Napoleon VAN RENTERGHEM "bewettigd".

Twee getuigen bij het huwelijk, George & Achille VITS, waren pianofabrikanten, wat erop kan wijzen dat de RINSKOPF's nogal nauwe banden hadden met de muziekwereld.

(vervolgt)

N. HOSTYN

Nota's :

1. Rapport sur l'administration et la situation des affaires de la ville d'Ostende. Exercise 1891, Oostende (J. DAVELUY), p. 39-40.
2. idem. Exercise 1892, p. 42.
3. N. HOSTYN : Oostendse bouwmeesters : Auguste Verraert, in "De Plate", september 1977, p. 4-6.

DE ZEVEN OOSTENDSE MUSEA

Dat de Oostendse letterkundige Julien Van Remoortere zeer bedrijvig is en blijft, alle genres op een prettige en leesbare wijze aankan, weet zo zachtjes aan iedereen, die aandacht heeft en ontvankelijk is voor het gedrukte woord. Hij waagde zich onlangs aan het samenstellen van een "Gids van de Belgische musea. Repertorium van 499 musea". Uitgegeven door de N.V. Heideveld te Hasselt in 1979, telt dit werk 229 bladzijden, is overvloedig van illustraties voorzien en kost 995 fr. Naast een inleiding, als verantwoording voor zijn werkwijze bedoeld, en naast het uitvoerige en gedetailleerde, eigenlijke repertorium, worden enerzijds een "Lijst van gemeenten met een of meer musea" opgenomen, anderzijds ook een "Trefwoordenlijst", zodat men op de meest efficiënte manier de kerngegevens over een bepaald museum vlug kan opsporen. Al bij al bijzonder tijdrovend maar zéér verdienstelijk, nuttig compilatiewerk! Weet u, waarde lezer(es), hoeveel musea de Stad Oostende rijk is ? Neen ? Welgeteld zeven! Wij sommen even op : "Het Heemkundig Museum" op het Wapenplein in het Feest- en Cultuurpaleis (eerste verdieping); het "James Ensorhuis" in de Vlaanderenstraat; het "Museum "Scaphander" Exotarium" in het Maria-Hendrikapark (Platanendreef, 1 bis) aan het Koninginnenhof; het "Museum voor Moderne Religieuze Kunst" in de Sint-Sebastiaanstraat 41; het "Museum voor Schone Kunsten" in het Feest- en Cultuurpaleis (2de verdieping) op het Wapenplein; het "Noordzeeaquarium Oostende", Garnaalmijn op de Visserskaai; het "Opleidingsschip Mercator" (afgekort o/s Mercator), geankerd in het Mercatordok in het hartje van Oostende tegenover het Stadhuis. Systematisch biedt Julien van Remoortere een historische schets van de wording en uitbouw van het behandelde museum, met daarnaast een overzicht met wat uitleg over de diverse, bewaarde verzamelingen; tot slot de data, waarop dit museum toegankelijk is voor het publiek. Welke Oostendenaar kan erop bogen alle zeven musea van onze Stad reeds bezocht te hebben, al is het maar eenmaal voorgevallen, bv. ook ons Heemkundig Museum "De Plate" op het Wapenplein? Ik persoonlijk moet ootmoedig op de borst kloppen, maar dit repertorium weze een aanzet en stimulans om deze fout, dit verzuim, spoedig ongedaan te maken. Doet u, beste lezer(es), er gauw ook wat aan ?

Emiel SMISSAERT